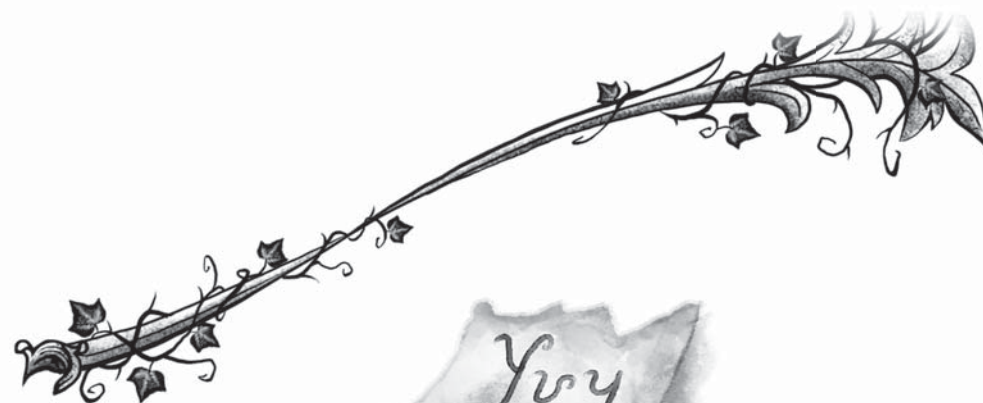

16*

„Udělejte něco, slečno Pocketová!“

„A co jako, vy hloupá zrzko?“

Pořád duněl po schodech za námi. A protože slečna Frostová nesla mou druhou polovičku, bylo na mně, abych ho přemohla. Seskočila jsem z posledních tří schodů, popadla koště opřené o dveře spižírny a vrazila ho mezi zábradlí. Ten prevít zakopl, rozletěl se, plachtil vzduchem, mohutné paže máchaly. Udělal salto a přistál na hlavě v kuchyni.

Vyřítily jsme se do noci a běžely ke kočáru. Naše dvě společnice se vzpamatovaly, ale jedna měla na čele nehezky šrám. Už se usazovaly na svá místa vpředu a vzadu. Ještě jsem ani pořádně nenastoupila a koně se rozběhli.

„Zavřete dveře, slečno,“ nařídila mi má společnice a opatrně složila náklad na sedadlo vedle sebe.